

summen. Derved forhøjes denne betydelig, og der „haves Exempel paa, at en Gaard, der forhen svarede 1 Skp., nu efter dens Udstyking er affordret 7 Skp.“ — Andragendet ses ikke at have været indgivet til Ministeriet.

Udvalget skal henstille til Ministeren, om der ikke her er en Ubillighed tilføede, som der kan raades Bod paa ad administrativ Vej, og foreslaar i Genhold hertil Andragendet henviset til Indenrigsministerens Derveielse.

16. Fra 75 Beboere af forskellige Egne i Landet over Indførelse af virkelige Slægtnavne, indbragt den 27de Januar af Folkethingetsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen). Sluttes sig til det i forrige Samling indbragte Andragende, som efter Andragendeudvalgets Indstilling henvistes til Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet. Da den daværende Minister, som havde billiget Grundtanken og erklæret, at det skulde være ham en Fornøjelse at bidrage Sit til, at en Forandring kunde ske, senere er afgaaet, og den nuværende maaste har et andet Syn paa Sagen, have Andragerne villet bringe Sagen i Rigsdagens Grindring. De billige fuldstændig, hvad der i Folkethinget blev foreslaaet til Manglernes Afhjælpning, og andrage navnlig om, at det tillades enhver Familiefader, der har Slægtnavn paa „sen“ og ønsker at blive fri derfor, at antage et for ham passende Slægtnavn eller at bortkjære unødvendige Tilføininger, der i Tidens Løb ere tilføiede det oprindelige Navn, uden at være forpligtet til at betale 16 Rd. 5 Mk. derfor til Statskassen, og uden at Justitsministeriet skal kunne nægte en saadan Forandring. Derhos udtales, at det kunde paalægges dem, som antage virkeligt Stammaavn uden „sen“, at faae det indført i Sognets Ministerialbog for sit og sine Ærns Vedkommende, samt for egen Regning at beskændtgjøre det i de Blade, som han fandt hensigtsmæssigt.

I den Forventning, at den nuværende Minister vil stille sig lige saa gunstig til denne Sag, som hans Forgjænger lovede at gjøre, indstiller Udvalget, at Andragendet henvises til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

17. Fra Maren Jensdatter af Spstrup, Gadderup Sogn, Ringkjøbing Amt, indbrag den 2den Februar af Folkethingetsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). I Følge den i Andragendet givne Fremstilling, har Andragerindens Mand, Jens Clemmensen, der af og til lider af Sindsforvirring, og hvem hun af den Grund med Mandens Samtykke har søgt at erholde umyndiggjort, dog uden at dette er lykkedes — i 1865 leiet en Eiendom paa sin og Hustrus Vistid af Gaardmand Thomas Christensen, Faarbaek, og i 1867 kjøbt samme Eiendom af denne. Af en eller anden Aarsag, som ikke tydelig fremgaar af Andragendet (det synes at have været Mangel ved Kjøbsummens rette Erlægelse), unddrog Th. Christensen sig at give Skjøde paa Eiendommen og folgte senere denne ved Magessifte til en Treemand, Jens Duholm, som lod Jens Clemmensens udsætte ved en Føgedsforretning, idet han gjorde gjældende, at Eiendommen var ham hjemlet uden Forpligtelse til denne. Andragerinden har derefter hos Justitsministeriet anholdt om, at der maatte blive bestilket en Værg for hendes Mand, og at „der fra det Offentliges Side maatte blive truffet Foranstaltning til Fremme af civilt Spøgsmaal mod Th. Christensen betræffende dennes formentlige Forpligtelse i Anledning af indgaaet Kjøbkontrakt“; men Ministeriet svarede under 22de September f. A., at det ikke havde fundet Anledning til at foretage videre i denne Sag. Derhos klager Andragerinden over, at Sogneraadets Formand, L. Bertel Christensen paa hendes Mand's Vegne og uden hans Tillæbelse har kvitteret for og oppebaaret Meleelønnen for et af Kjøbenhavn's Fattigvæsen hos Vgteparret indtinget Pigebarn og bevirket, at samme Meleebarn af Magistraten senere blev dem frataget imod deres og Pigens Ønske, uden at hun stod tilbage enten i Dplysning og Betslædning. Andragerinden beder nu, da det ved egen Formue ikke er hende og hendes Mand muligt at fremme nogen Sag, idet de ved den mod dem udviste Fremgangsmaade ere næsten bragte til Betteklaven, paa egne og Mandens Vegne Folkethinget om at bevirke, at alle disse Forhold „opklares ved offentlig Sag“ imod de nævnte 3 Mænd, af hvilke Th. Christensen og L. B. Christensen ere Brødre og Jens Duholm Svoger til disse.

Udvalget kan efter det i Andragendet med Bilag Dplyste ikke se, at Th. Christensens og Jens Duholms Forhold overfor Andragerindens Mand efter vor Lovgivning, kan gjøres til Gjenstand for „offentlig Sag“; i saa Henseende kan det Offentlige ikke gjøre Andet for Vgteparret end at bevilge samme fri Proces efter derom indgivet Ansøgning. Hvad L. Bertel Christensens Forhold angaar, da ses ikke, at Andragerinden eller hendes Mand herom har henvendt sig med Klage til rette Vedkommende. Udvalget kan derfor ikke gjøre Indstilling om nærværende Andragende.

18. Fra 22 Jordbrugere af Roskilde-Mark, indbragt den 22de Februar af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavn's Amts 5te Valgkreds (Hollstein-Ledreborg). Gaar ud paa, at der i indværende Rigsdagssamling maa blive virket hen til, at Forordningen af 18de Oktober 1811